

bruge andre Stationer; og at der er Færdselsvogne, det er ganske uholdbare og løse Paastande!

Saa sige de, at de ville ikke regne de almindelige Næringsbrug der for noget. Der er dog 3 Brugsforeninger, hvoraf den ene med en Omsætning af 60,00—70,000 Kr. om Aaret, 2 Købmænd, Bageri, Mølle og en hel Del andre forretningsdrivende, baade i Assentoft og Dragstrup og andre nærmere Byer. Men dem ville de slet ikke regne for noget, skønt de pleje dog at give nogen Trafik. Endelig er der en Cementstensfabrik. Der siges, at der arbejder ikke mere end 1—2 Mand, men selv en Fabrik, der drives med 1—2 Mand, giver allermindst 30 Vognladninger Fragt, og det er dog altid noget, der maa regnes med. I den Forbindelse vilde jeg gerne sige, at de Folk, som have været der for at søge Oplysning — jeg omtalte det allerede ved 1ste Behandling —, sige, at de Mænd, der ere interesserede i Cementstensfabrikken, maa slet ikke snakke med, thi det er i deres egen Interesse, og det er dem, der have rejst hele Sagen. Jeg vil dog bede den højtærede Minister sige til sine Folk, at saadanne Beskyldninger, om jeg saa maa sige, skulde disse Folk være fri for. Man har dog virkelig Lov til at anmode om at faa en Station og en Bane, fordi man er interesseret deri. Skulde det være ufint, skulde det være noget, man skulde have Bebrejdelser for, saa gøre vi os alle skyldige deri. Vi staa her baade paa vore Vælgeres og egne Vegne og tale baade om Stationer og om Holdepladser og om andre Fordele baade paa det ene og det andet Omraade. Baade Arbejderne, der rejse Lønningskrav, og Fabrikanterne, der forlange Toldbeskyttelse, forlange, at der skal tages Hensyn til deres egne Interesser, og saa skulde det være en ganske ufin Forretning, at de Mænd kom og sagde: Vi ville gerne have en Station der, thi det vilde gavne vor Virksomhed! Det er en ganske mærkelig Oplysning. Jeg beder Finansudvalget lægge Mærke til, at den Slags Oplysninger kan man virkelig ikke tillægge noget Værd.

Saa er der endelig Mejeriet i Floos. Der foreligger en Anbefaling fra Mejeriformanden, der siger, at det vilde være til stor Fordel for Mejeriet, og at de vilde afsende en 40—60 Vognladninger Smør om Aaret — det er et stort Mejeri. Men desuagtet siger Kommissionen, at Mejeriet vil ikke bruge Stationen, og at den vil ikke være til stor Fordel for Mejeriet. Jeg

skal til Bedømmelse af, hvilken Betydning man kan tillægge en saadan Oplysning, sige, at den eneste, de have spurgt, er Mejeribestyreren, men enhver, der kender til Forholdene, ved, at det er Mejeriformanden, der er den afgørende i det Stykke, og naar han har afgivet en Erklæring, som klart og tydeligt siger, at Mejeriet vilde have stor Fordel deraf, hjælper det ikke, at Bestyreren siger det modsatte; Kendsgerningerne maa man bøje sig for.

Saa siges der, at *Hald-Sø Hø* er daarligt Hø. Det er ganske grebet ud af Luften. Det er netop udmærket til Eksport. Jeg nævnede ved 1ste Behandling, at min Nabo, som har været Forpagter der, siger, at det er udmærket Hø. Hvor kan saa Kommissionen sige det modsatte, hvem har givet den de Oplysninger? Endelig siges der, at der ikke vil blive leveret Kreaturer og Smør til Transport. Hvor kunne de sige det? Det er lige saa givet, som at jeg staaer her, at den Dag, der bliver en Station, hvorfra der kan sendes Gods, vil Andelsslagteriet der hver Uge tage en Vogn til Forsendelse af Svin, og det bliver 52 Vognladninger om Aaret. Og lige saadan vil det gaa med Kreaturer. Hvor kan man sige, at det ikke vil være til Fordel for nogen, at man kan forsende Kreaturer der fra med Jernbanen? Der foreligger en Erklæring fra en Mand, som siger, at det vilde være uhyre stor Fordel for ham.

Jeg vil bede bemærket, at der her staaer et Udsagn af to, jeg ved ikke, om det er ubekendte Jernbanemænd, som have undersøgt det, og imod det staaer Udsagn fra brave og kendte Mænd. Jeg kan nævne ikke blot de to Sogneraadformænd i de to Kommuner, men ogsaa en Mand som Amsraadsmedlem Hans Christian Rasmussen, Lemmer, der benytter Stationen, og som siger, at det er en uhyre Fordel for ham, og som anbefaler denne Station. Jeg kan nævne en Mand som Mejeriformanden i Floos, der ligeledes siger, at det er en uhyre stor Fordel, en Mand som Forpagter Høy, Pindsminde, en anset og dygtig Mand, der er Medlem af Bestyrelsen for Landboforeningen, og som siger, at det for ham er en uhyre stor Fordel. Og saa er der Formanden for Sogneraadet i Hørning, Jørgen Glavind. Det er troværdige Mænd, som have afgivet skriftlige Erklæringer, i hvilke de nævne, hvilken stor Fordel det vilde være for dem selv og deres Naboer, men desuagtet siger Kommissionen, at det vil ikke blive til nogen Fordel.

Hvordan man end vender og drejer